

Arrest

nr. 44 626 van 8 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VERVENNE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 30 augustus 2009 het Rijk binnen en diende op 31 augustus 2009 een asielaanvraag in. Op 10 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Balcad en te behoren tot de minderheidsgroep Tumul.

U werd in 1987 geboren te Balcad en woonde aldaar steeds in de Halgan-wijk. Uw vader bezat ook een boerderij in de wijk Waberi Star. Sinds u 10 jaar oud was werkte u op de boerderij van uw vader. Op een ochtend in 2007 kwamen 6 militieleden van Al-Shabaab naar de woning van uw vader. Er werd aan uw vader gezegd dat hij ingelijfd diende te worden en de troepen van Al-Shabaab moest vervoegen. Uw vader werd meegenomen en later op de dag weer vrijgelaten. Uw vader arriveerde thuis en zei dat hij bedenktijd had gekregen en nog enige tijd mocht nadenken of hij al dan niet de troepen van Al-

Shabaab zou vervoegen. De volgende dag gingen u en uw broer Ibrahim werken op de boerderij van uw vader. Toen jullie achteraf huiswaarts keerden troffen jullie uw vaders woning leeg aan. Uw vader, moeder, zus en 2 jongere broers waren vertrokken. U vernam dat zij allen gevlucht waren omdat uw vader vernomen had dat de militieleden van Al-Shabaab onderweg waren om hem in te lijven. Aangekomen in uw vaders woning trof u 5 militieleden van Al-Shabaab aan die u vertelden dat gezien uw vader vertrokken was ze u zouden inlijven om te vechten bij Al-Shabaab. U weigerde echter waarop u werd geslagen. U werd meegenomen door de militieleden van Al-Shabaab en dezelfde dag werd u opnieuw vrijgelaten en u kreeg bedenktijd. Eén week later verkocht u uw vaders woning aan een oude man. Vervolgens regelde de oude man een smokkelaar en u reisde naar Addis Ababa (Ethiopië) per auto. U verbleef ongeveer 2 en een half jaar in Addis Ababa bij een Somalische familie. Eind augustus 2009 nam u te Addis Ababa een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij en reisde u rechtstreeks naar België. Op 31 augustus 2009 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen onvoldoende blijken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U bent er namelijk niet in geslaagd het aannemelijk te kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Zo laat uw geografische en politieke kennis over Balcad en Somalië in het algemeen te wensen over.

U verklaarde namelijk dat u geboren werd in Balcad en uw ganse leven doorbracht in Balcad (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 1 februari 2010, p. 2). Het is dan ook merkwaardig dat u aanvankelijk niet beweerde te weten wie sinds de uitbraak van de burgeroorlog Balcad controleerde (p. 7). Vervolgens verklaarde u dat de Hilivi-clan de controle had over Balcad sinds u opgroeide (p. 7 en 9) doch u voegde er aan toe geen krijgsheren (p. 7) noch politieke leiders (p. 7) van de Hilivi-clan bij naam te kennen (p. 7). U beweerde niet te weten welke krijgsheren (p. 7) of groeperingen (p. 7) de controle hadden over Balcad gedurende de burgeroorlog (p. 7). Vervolgens beweerde u herhaaldelijk dat u - naast Al-Shabaab - geen enkele krijgsheer (p. 7), militie (p. 7) noch groepering (p. 7) bij naam kon noemen die in Somalië gevochten heeft (p. 7 en 9). Ondanks het feit dat u een vrees voor vervolging vanwege Al-Shabaab claimt (p. 17) verklaarde u geen enkele leider van Al-Shabaab bij naam te kunnen noemen (p. 7-8). U verklaarde evenmin te weten wie tegen elkaar vocht in Somalië bij aanvang van de burgeroorlog (p. 9). Daarenboven is het bevreemdend dat u - naast de grote steden Jowhar, Afgooye en Mogadishu - slechts 5 dorpen in de buurt van Balcad bij naam kon noemen (p. 8 en 9). Tevens is het merkwaardig dat u verklaarde volgende termen niet te kennen: Faarax Gololey (p. 10), Geed Cashir (p. 10), Dudumale (p. 10), Xagarow (p. 10), Mareerrey (p. 10), Muriale (p. 10), Aual Selo (p. 10), Eladi Mir Mau (p. 10), Hareeri Caadle (p. 10), Duggaalley (p. 10), Cursole (p. 10), Garas Binlow (p. 10), Caliyaalo (p. 10), Kulanto (p. 11), Aqal Saar (p. 11), Moro Mararey (p. 11), Ximigaablow (p. 11), Ware Jalle (p. 11), War Gaab (p. 11), Mukudheere (p. 11), Kooreeba (p. 11), Xawaal Barrey (p. 11), Bukurar (p. 11), Doomcadale (p. 11), Xaanshooley (p. 11), Yaaqle (p. 11), Farbaraki (p. 11), Damaley (p. 12), Maxatiitow (p. 12), Shanlaw (p. 12), Guddo (p. 12), Daymasaar (p. 12), Bandar Salama (p. 12), Geedfaqay (p. 12), Betu (p. 12), Raxma (p. 12), Geeshaan (p. 12), Kariin (p. 12), Beytalkariim (p. 12), Banaaney (p. 12), Dhagaxow (p. 12) en Walamooy (p. 13) hoewel het hier allen dorpen betreft die zich in de nabijheid van Balcad situeren (zie informatie in administratief dossier).

Voorts blijkt uit uw gehoor dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem tevens bijzonder beperkt is.

Zo verklaarde u dat Balcad het thuisland is van volgende clans: Hilivi, Mobileen, Shiidle en Abgal (p. 6). Het is dan ook merkwaardig dat u verklaarde niet te weten tot welke clangroepen Hilivi, Mobileen en Abgal behoren (p. 6) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat zowel Abgal, Hilivi en Mobileen tot de clangroep Hawiye behoren (zie informatie in administratief dossier). In deze zin is het dan ook bevreemdend dat u verklaarde niet te weten wat de term 'Hawiye' precies is (p. 7) noch verklaarde u subclans van Hawiye bij naam te kunnen noemen (p. 7). Daarnaast beweerde u evenmin te weten tot welke grotere groep of clangroep Shiidle behoort (p. 6) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Shiidle tot de Jareer behoort (zie informatie in administratief dossier). In deze zin is het bevreemdend dat u tevens verklaarde nog nooit van de term 'Jareer' gehoord te hebben (p. 7). Bovendien kon u geen enkele clan die verwant is met Hilivi benoemen (p. 7). U verklaarde ook dat de leden van Al-Shabaab tot diverse clans behoren (p. 9) doch u kon geen voorbeelden geven van clans waartoe leden van Al-Shabaab zouden behoren (p. 9). U

verklaarde voorts nog nooit gehoord te hebben van de term 'Darod' (p. 14) en u kon evenmin clans benoemen die verwant zouden zijn met Abgal (p. 17).

Gezien uw ontoereikende kennis heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste en enige middel stelt verzoeker "Dit middel is gesteund op het feit dat tegenpartij een manifeste beoordelingsfout begaan heeft en op een schending van de motiveringsplicht in artikel 62 van de wet van 15 december 1980, van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur (en, gezien de manifeste beoordelingsfouten, de schending van artikel 1a alinea 2 van de Conventie van Genève en van de artikelen 48 en 48/2 van de wet van 15 december 1980)".

2.3. Verzoeker toont niet aan hoe de bestreden beslissing artikel 48/2 van de wet van 15 december 1980 kan schenden nu werd nagegaan of verzoeker voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden. Dit onderdeel mist grondslag.

2.3.1. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund

op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.3.3. Wat de schending van “het” (sic) algemeen beginsel van behoorlijk bestuur betreft, wijst de Raad verzoeker erop dat onder ‘middel’ wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Verzoeker zet nergens concreet uiteen waar en hoe de bestreden beslissing de aangevoerde rechtsnorm schendt, bijgevolg is dit onderdeel van het middel derhalve onontvankelijk (RvS 13 februari 2008, nr. 2129).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt geen enkel begin van bewijs van zijn voorgehouden identiteit neer. Daarenboven adstrueert verzoeker zijn reisweg niet terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Verzoeker gaat tevens voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles onder meer aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Dit is niet het geval en verzoeker kan geen bijzonderheden geven over de naam en de identiteitsgegevens die vermeld werden op het valse paspoort waarmee hij de douane passeerde. Verzoekers onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven.

3.2. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag geheel op zijn afkomst uit het zuiden van Somalië. Het is dan ook terecht dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen doorvroeg over Balcad en Somalië en verzoeker de kans gaf zijn herkomst aan te tonen. Verzoeker is echter onwetend over fundamentele elementen die de kern raken van het dagelijkse leven in Somalië en die helemaal geen schoolse kennis behoeven. Verzoeker stelde als boerenzoon zijn vader te hebben geholpen, maar hij blijft vaag over zijn taken op de boerderij en kon slechts vijf dorpen in de buurt van Balcad opnoemen terwijl een boer zijn omgeving dient te kennen al is het maar omwille van de velden en graasvelden en omwille van het gebruikelijk overleg tussen landbouwers uit de omgeving (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Ten overvloede kan op dit punt worden toegevoegd dat waar verzoeker meent de omliggende dorpen wel te kunnen verduidelijken aan de hand van een kaart, hij hiermee zelf bevestigt dat hij geschoold is, wat hij ontkende tijdens het CGVS-verhoor en in een andere context in het verzoekschrift. Verzoeker verduidelijkt evenmin hoe de schrijfwijze van de namen zijn onwetendheid over de door de Somalische tolk voorgesproken namen van dorpen kan verklaren (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Verzoeker kent de omgeving van Balcad niet, wat de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden nationaliteit aantast.

3.2.1. Verzoeker benadrukt voorts aangaande zijn beperkte geografische kennis dat “De enige verplaatsing gebeurde tussen de woning en de boerderij te ‘Waberi Star’” en “Nergens uit de informatie van de Commissaris blijkt dat deze plaats, waarvan verzoeker een gedetailleerde beschrijving zou kunnen geven, de nodige aandacht kreeg. Nochtans specificeert verzoeker dat hij een rivier moest oversteken, hoogst waarschijnlijk de Shabelle Dexhe rivier, om bij de boerderij te geraken”. Verzoeker gaat eraan voorbij dat zijn onwetendheden grondslag vinden in het administratieve dossier en dat zijn toelichtingen post factum hieraan geen afbreuk doen.

3.3. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift *“uit algemeen gekende informatie blijkt echter dat het clansysteem in Somalië bijzonder ingewikkeld is (stuk 2)”*. Bovendien wijst hij op zijn gebrek aan schoolse opleiding en zijn leven als boerenzoon terwijl dit geheel irrelevant is nu de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens dan ook mondeling worden doorgegeven. Immers gestructureerde clancontacten bepalen het sociale en economische leven en de kennis hiervan is onmisbaar in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd. Verzoekers beweerde ongeschooldheid - in zoverre geloofwaardig - biedt derhalve evenmin een aannemelijke verklaring voor zijn onwetendheid die betrekking heeft op algemene kennis en het dagelijkse leven nu er helemaal geen scholing of bijzondere ervaringen nodig zijn om van dergelijke basale gegevens kennis te hebben.

3.3.1. Verder tonen verzoekers grieven aan dat hij geen band heeft met Somalië. Immers verzoeker maakt geen onderscheid tussen de subclans uit de omgeving en vragen over minderheidsclans in Somalië, wat geheel verschillende noties zijn in het land. Evenmin is zijn bewering dat Somalië *“de failed state bij uitstek”* is nuttig nu de verschillende milities en hun machtsverhoudingen uiterst essentieel zijn om in Somalië te overleven en de burgeroorlog te doorstaan. Verzoekers bewering dat hij tijdens het CGVS-verhoor *“helemaal in de war”* werd gebracht kan niet worden afgeleid uit het gehoorverslag waaruit enkel blijkt dat de communicatie vlot verliep en dat de vragen begrijpbaar en eenvoudig waren. Zijn bemerking kan er dan ook slechts op wijzen dat zijn kennis (slecht) ingestudeerd is en niet op jarenlange ervaring berust. Bovendien is verzoekers kennis over de overheersing, krijgsheren en milities van Balcad quasi nihil, wat geheel ondenkbaar is indien hij uit Balcad afkomstig is te meer nu verzoeker een vervolging vreest door de milities van Al-Shabaab. Daarenboven is zijn bewering aangaande de gedwongen inlijving door Al-Shabaab allerminst geloofwaardig gezien het profiel van de Al-Shabaab milities nu verzoeker verklaarde dat hem en zijn vader bedenkijd werd gegeven. Dit ondergraaft verder iedere band met Somalië.

3.4. De Raad ziet in casu de relevantie niet in van de verkiezingsopkomst voor het Europese parlement in de tekst van Gert Westerveen. Verzoekers opmerking mist grondslag nu de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk vragen stelde over zijn omgeving en zijn algemene kennis over zijn eigen aangebrachte asielmotieven quasi nihil is. Dergelijke algemene verwijzingen volstaan sowieso niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Daarenboven gaat verzoeker er aan voorbij dat hij niet louter *“een gebrekkige kennis bezit over algemene of recente (politieke) ontwikkelingen in zijn gestelde land van herkomst”* waarvan sprake in de tekst, maar zijn onwetendheid alle aspecten betreft van het Somalische leven, zijn fysische leefomgeving en het Somalische clansysteem.

3.5. Wat de verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft, wijst de Raad verzoeker er op dat hij een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen precedentwaarde hebben (RvS 28 maart 2006, nr. 156.942). Hoe dan ook kan worden gesteld dat de te verwachten kennis van een asielzoeker afhangt van verschillende factoren. Niet enkel is de informatietoegang en de wijze waarop informatie wordt doorgegeven in een land of regio relevant, maar onder meer ook etnische, religieuze en persoonlijke kenmerken van de asielzoeker. Aldus kan de situatie in Afghanistan niet zonder meer worden gelijkgesteld aan deze in Somalië en is verzoekers kennis van zijn leefomgeving in Somalië net een onderdeel van het bewijs van zijn nationaliteit, zijn aanwezigheid in Somalië en aldus van zijn voorgehouden problemen en redenen van zijn vlucht. Er kan dan ook terecht verwacht worden dat hij deze nader kan toelichten, ook al dient hij niet elke vraag perfect te beantwoorden.

3.6. Tot slot is verzoekers kennis van de Somalische taal onvoldoende om zijn nationaliteit aan te tonen. De Somali-bevolkingsgroep komt immers niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken.

3.7. Verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit wordt niet ondersteund door zijn verklaringen en komt verzonnen voor. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen

vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoot noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt. Hij meet zich dan ook op bedrieglijke wijze de Somalische nationaliteit aan. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK